Dosarul nr. 2-996/25
Număr atribuit prin PIGD 2-25169374-21-2-04122025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunţat public la data de 19 ianuarie 2026
Hotărârea integrală întocmită la 20 martie 2026

Judecătoria Cimişlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Sofia Ghidirim
grefier Anastasia Oboroceanu, Svetlana Alexandrean

cu participarea reprezentantului părţii reclamante Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca, specialist principal Baranova Ana, împuternicire nr.160/24 din 25 noiembrie 2024, pîrît Cebotarean Mihail, pârât Cebotarean Liubov, procedură de citare legală respectată

în sediul instanţei, în şedinţă publică a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca împotriva lui Cebotarean Mihail, Cebotarean Liubov privind decădere din drepturi părinteşti

a c o n s t a t a t:

***Argumentele participanţilor la proces*:**

La 04 decembrie 2025, Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca (în continuare – STAS Basarabeasca), în calitate de autoritate tutelară teritorială, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâţilor Cebotarean Liubov şi Cebotarean Mihail, solicitând decăderea acestora din exerciţiul drepturilor părinteşti faţă de copiii minori:*****, a.n.***** ***** a.n. *****, *****, a.n. *****.(f.d. 1-3)

În motivarea acţiunii, reprezentantul STAS Basarabeasca a invocat, că autoritatea tutelară acţionează în temeiul art. 7 din Legea nr. 140/2013 privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi, solicitând admiterea acţiunii şi decăderea ambilor părinţi din drepturile părinteşti.

Reprezentantul reclamantei a indicat, că prin Hotărârea Judecătoriei Cimişlia nr. 2-905/23 din 29.09.2023, minorii au fost luaţi de la părinţi fără decăderea acestora din drepturile părinteşti. Ulterior, prin Dispoziţiile nr. 264,

265 şi 266 din 27.10.2023, copiilor li s-a stabilit statutul de copii rămaşi temporar fără ocrotire părintească şi au fost plasaţi în Serviciul social „Casa de copii de tip familial”, având părinte-educator Popuşoi Lidia.

Reprezentantul reclamantei a susţinut, că pe parcursul a doi ani, părinţii nu au manifestat interes faţă de viaţa copiilor. În urma vizitelor efectuate de specialiştii autorităţii tutelare, la domiciliu familiei Cibotarean s-a constatat condiţii necorespunzătoare pentru trai (dezordine, lipsa igienei, lipsa reparaţiilor, mobilier deteriorat, iar încăperile sunt murdare).

De asemenea, indică, că deşi părinţilor le-a fost propus un plan de activităţi pentru pregătirea locuinţei pentru întoarcerea copiilor în familie, nici un punct din planul respectiv nu a fost realizat, iar la vizita de control efectuată repetat s-a constatat că nu au fost efectuate schimbări în vederea creării condiţiilor adecvate pentru reintegrarea copiilor în familie.

Totodată, reprezentantul reclamantei menţionat, că la 05.06.2025, Comisia pentru protecţia copilului aflat în dificultate din or.Basarabeasca a examinat posibilitatea integrării copiilor în familie, însă a decis prelungirea plasamentului minorilor în Casa de tip familial a educatoarei Popuşoi Lidia şi pregătirea materialeleor necesar pentru instanţă privind decăderea din drepturi, întrucât condiţiile familiale nu permiteau revenirea minorilor în familie la acel moment.

A mai indicat, că mama copiilor a declarat că lucrează în mun.Chişinău şi revine acasă doar la zilele de odihnă, neavînd posibilitatea de a efectua reparaţiile necesare, iar tatăl copiilor locuieşte în *****, la părinţii săi, nu este nagajat în cîmpul muncii, consumă bouturi alcoolice şi este în vizorul organelor de poliţie pentru acte de violenţă în familie.

Menţionează, că conform declaraţiilor părintelui educator Popuşoi Lidia, părinţii vin rar în vizită la copii, comunică sporadic prin telefon şi nu contribuie financiar la întreţinerea, creşterea şi dezvoltarea acestora.

Reprezentantul reclamantului a invocat şi opinia minorului ***** care conform legislaţiei urmează a fi luată în consideraţie, care şi-ar fi exprimat dorinţa de a rămâne în Casa de copii de tip familial, împreună cu fraţii săi.

Invocă, că luînd în considerare faptul că la moment minorii sunt plasaţi în serviciul, conform Legii nr.140 din 14.06.2013 cu privire la protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi, urmează procedura de oferire a statutului de copil rămas fără ocrotire părintească şi statutul de copil adoptabil, pentru a le oferi copiilor un mediu familial stabil, sigur şi favorabil dezvoltării lor armonioase.

În consecinţă, reieşind din faptul că părinţii s-au eschivat şi continuă să se eschiveze de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, precum şi ţinând cont de necesitatea asigurării unui mediu stabil, din punct de vedere social şi afectiv pentru copii, precum şi a susţine financiar necesare reclamanta STAS

Basarabeasca consideră oportun decăderea din drepturile părinteşti a părinţilor Cebotărean Mihail***** şi Cebotărean Liubov.

În fundamentare juridică, reclamantul a invocat principiul interesului superior al copilului (art. 3 din Convenţia ONU), precum şi dispoziţiile Codului familiei privind drepturile copilului şi posibilitatea decăderii din drepturile părinteşti atunci când părinţii se eschivează de la obligaţiile parentale.

În drept, reprezentantul reclamantei STAS Basarabeasca îşi întemeiază cererea în baza dispoziţiilor art. 67-68 din Codul Familiei al RM, art. 166, 167 Cod procedura civilă al RM.

Poziţia participanţilor la proces expusă în şedinţa de judecată.

În şedinţă, reprezentantul reclamantului, Baranova Aliona, acţionând în baza procurii nr. 1060/24 din 25.11.2024 (f.d. 4), a declarat că susţine acţiunea în forma depusă şi solicită admiterea acesteia. A confirmat că minorii se află în serviciul de tip familial din anul 2023 şi că, pe durata plasamentului, autorităţile au desfăşurat măsuri de lucru cu părinţii în vederea reintegrării, însă fără rezultat. Reprezentantul reclamantului a arătat că legislaţia prevede un termen limită pentru menţinerea copiilor în servicii alternative, iar în lipsa îmbunătăţirii condiţiilor de trai, reintegrarea nu poate avea loc.

A susţinut că decăderea este necesară pentru a permite acordarea statutului corespunzător minorilor şi pentru a le oferi perspectiva unei familii stabile.

Prin avizul-concluzie din 14.01.2025 nr. 51/26STAS Basarabeasca a reţinut că, începând cu 14.08.2023, copiii sunt plasaţi în Serviciul social „Casa de copii de tip familial” din or. Basarabeasca, fiind monitorizaţi sistematic. Pentru fiecare minor au fost elaborate planuri individuale de asistenţă, plasamentul fiind revizuit periodic, iar copiii beneficiind de suport psihologic. Autoritatea tutelară a apreciat că părinţii s-au eschivat de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, iar lipsa îmbunătăţirii situaţiei familiale şi neimplicarea efectivă justifică necesitatea menţinerii copiilor într-o formă stabilă şi durabilă de protecţie, în interesul superior al acestora. În temeiul Codului familiei, STAS Basarabeasca a susţinut cererea de decădere a ambilor părinţi din drepturile părinteşti asupra celor trei copii minori (f.d. 53-54).

Pârâta Cebotarean Liubov în şedinţa de judecată, nu a recunoscut acţiunea, solicitînd respingerea solicitării privind decăderea din drepturile părinteşti. A mai a declarat, că s-a ocupat de copii până la plasare şi că intervenţia autorităţilor ar fi fost determinată în principal de violenţa în familie exercitată de pârâtul Cebotarean Mihail, menţionând existenţa a unor condamnări penale. A indicat, că este angajată la Fabrica „Bucuria” din 2005 pînă în anul 2023, după ce a ieşit din concediu de maternitate. A precizat, că locuieşte în mun. Chişinău într-o locuinţă închiriată, că trăieşte separat de soţ şi că ar putea primi sprijinul surorii sale pentru creşterea copiilor. A mai afirmat, că se interesează de situaţia copiilor şi a contribuit cu rechizite şcolare în anul 2025.

A invocat dificultăţi în comunicarea cu copiii, susţinând că ar fi fost blocată de părintele-educator.

Pârâtul Cebotarean Mihail în şedinţa de judecată, a declarat că în situaţia actuală nu poate prelua copiii în îngrijire. A menţionat, că nu putut lua copii la domiciliul mamei sale din s. Sadaclia din cauza prezenţei fratelui său cu probleme psihice, ceea ce ar pune în pericol copiii. A susţinut, că menţine legătura cu minorii prin vizite şi comunicare telefonică şi că a contribuit material prin produse şi bunuri (alimente, haine, dulciuri, jucării). A indicat, că lucrează neoficial în construcţii cu venit modest, nu are locuinţă proprie şi locuieşte la mama sa. A recunoscut, că nu cunoaşte complet date despre şcoala/grădiniţa copiilor şi datele exacte de naştere. A menţionat că minorul***** are ***** şi că se bazează pe implicarea părintelui-educator. A afirmat că a încercat să îmbunătăţească locuinţa, dar ar fi fost împiedicat de soţie..

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată judecată, din următoarele motive.

În sensul art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, relevante pentru constatarea circumstanţelor cauzei. *Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă*, fiecare parte dovedeşte circumstanţele invocate ca temei al pretenţiilor şi obiecţiilor, iar conform *art. 130 alin. (1)–(3) Cod de procedură civilă*, instanţa apreciază probele după intima convingere, în baza cercetării complete, nemijlocite şi nepărtinitoare, fără a recunoaşte vreunei probe o forţă prestabilită.

Totodată, potrivit art.239–240 Cod de procedură civilă, hotărârea trebuie să fie legală şi întemeiată, sprijinită pe circumstanţe constatate nemijlocit şi probe cercetate în şedinţă, cu indicarea raţionamentului care leagă faptele de norma aplicabilă.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia ONU cu privire la drepturile copilului, în toate acţiunile care privesc copiii, interesul superior al copilului prevalează.

Conform art.58 alin. (1) din Codul familiei, Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art. 68 alin. (2) Codul familiei, Acţiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în

circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerinţă de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

Potrivit art. 67 Codul familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă: a)- se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere; b)- refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară; c)- fac abuz de drepturile părinteşti; d)- se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e)- prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului; f)- suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g)- au săvîrşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; h)- precum şi în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Instanţa de judecată învederează, că fiecare din temeiurile arătate reprezintă un temei independent pentru formularea unei cereri de decădere din drepturile părinteşti a unuia sau a ambilor părinţi. Totodată nu exclude posibilitatea înaintării acţiunii pe unul sau mai multe temeiuri de decădere din drepturile părinteşti a unuia sau ambilor părinţi.

Or, dispoziţiile art.67 din Codul familiei nu pot fi aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări din partea instanţei pentru a stabili dacă au fost săvârşite abateri grave de către părinţi în privinţa persoanei copilului şi dacă este în interesul superior al copilului aplicarea unei astfel de măsuri.

La fel, Convenţia cu privire la drepturile copilului în art. 3 alin. (1) spune că, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Instanţa reţine că litigiul priveşte ingerinţa în dreptul la viaţă de familie protejat de art. 8 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. În jurisprudenţa sa constantă, Curtea Europeană a subliniat că: interesele copilului sunt de o importanţă primordială în cauzele de protecţie a copilului *(Johansen c. Norvegiei, 07.08.1996*); interesul copilului are un dublu aspect: (i) garantarea evoluţiei într-un mediu sănătos şi stabil; (ii) menţinerea legăturilor cu familia, cu excepţia cazului în care familia s-a dovedit nedemnă sau reintegrarea ar fi contrară interesului copilului *(Gnahore c. Franţei; Maumousseau şi Washington c. Franţei)*; separarea şi măsurile definitive se justifică doar pe „motive relevante şi suficiente”, iar autorităţile trebuie să desfăşoare o analiză serioasă, bazată pe probe, cu privire la capacitatea părinţilor de a asigura îngrijire şi la perspectiva reală a reintegrării (test de necesitate/proporţionalitate).

Aplicând aceste repere, instanţa urmează să verifice: (a) existenţa unui risc real pentru bunăstarea copiilor în mediul familial, (b) persistenţa

acestui risc în timp, în pofida măsurilor de sprijin, (c) dacă menţinerea unei măsuri temporare ar perpetua instabilitatea, şi (d) dacă decăderea este proporţională în raport cu interesul superior al copiilor.

Potrivit art. 18 alin. (i) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art. 27 alin. (2) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Astfel, interesul copilului este criteriul esenţial după care instanţa se călăuzeşte pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti. Pentru determinarea interesului copilului instanţa va ţine seama de întregul complex de împrejurări, menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, intelectuală şi morală, interesând nu doar posibilităţile materiale ale părinţilor ci şi vârsta copilului, gradul de ataşament şi de preocupare a părinţilor faţă de copil, legăturile afective ce s-au stabilit între părinţi şi copil.

Din materialele cauzei, instanţa constată că, potrivit Hotărârii Judecătoriei Cimişlia nr. 2-905/23 din 29 septembrie 2023 rezultă că minorii au fost luaţi de la părinţi fără decăderea acestora din drepturile părinteşti (f.d.8-11).

Ulterior, prin Dispoziţiile nr. 264, 265 şi 266 din 27 octombrie 2023, minorii au fost plasaţi în Serviciul social „Casa de copii de tip familial”, sub îngrijirea părintelui-educator Papuşoi Lidia.(f.d. 16-24)

Filiaţia minorilor este confirmată prin certificatele de naştere, iar în privinţa minorului*****, instanţa reţine şi existenţa nevoilor speciale, confirmate prin certificatul de dizabilitate severă din 11 aprilie 2025, aspect ce impune un cadru de îngrijire stabil şi previzibil.(f.d.14,17,18-19, 22)

Instanţa constată că, pe durata plasamentului, minorii au fost monitorizaţi periodic, au beneficiat de suport psihologic şi de planuri individuale de asistenţă, iar autoritatea tutelară a desfăşurat acţiuni orientate spre reintegrare, inclusiv stabilirea de sarcini concrete privind îmbunătăţirea condiţiilor de trai.

Din planul de activităţi din 14 martie 2025 şi nota informativă de implementare rezultă că pârâtului Cebotarean Mihail i-au fost stabilite obligaţii clare şi verificabile privind pregătirea locuinţei (reparaţii elementare, igienizare, asigurarea condiţiilor sanitaro-igienice, pregătirea spaţiului de dormit, procurarea produselor şi obiectelor de igienă pentru copii), cu termen până la 31 martie 2025.(f.d. 25-26)

În urma verificărilor, s-a constatat că nici un punct din plan nu a fost realizat, iar raportul de vizită din 30 mai 2025 confirmă că locuinţa nu este pregătită pentru reintegrare (f.d. 27). Instanţa apreciază că neexecutarea integrală a unui plan minimal, cu termen rezonabil, reflectă o eschivare concretă de la obligaţiile parentale şi lipsa responsabilităţii efective faţă de nevoile copiilor.

Din declaraţiile părintelui-educator şi din graficul vizitelor rezultă că părinţii au avut un contact rar cu copiii, vizitele fiind sporadice, iar comunicarea telefonică neconstantă. Sprijinul material nu a fost regulat, fiind limitat la bunuri/cadouri ocazionale, fără a demonstra o întreţinere efectivă şi sistematică.

Instanţa reţine, că în lumina obligaţiilor parentale consacrate de Codul familiei, simpla existenţă a unor vizite ocazionale sau oferirea unor bunuri sporadice nu echivalează cu exercitarea responsabilă a drepturilor părinteşti, care presupune îngrijire constantă, supraveghere, participare la educaţie şi contribuţie la întreţinerea minorilor.

Pârâtul Cebotarean Mihail a declarat, că la moment, nu dispune de posibilitatea reală de a-i lua în îngrijire, invocând lipsa condiţiilor şi riscuri la domiciliul său. Instanţa apreciază că o astfel de poziţie, coroborată cu neexecutarea planului şi lipsa progresului, fapt ce confirmă absenţa unei perspective reale de reintegrare în termen previzibil.

În privinţa pîrîtei Cebotarean Liubov, instanţa reţine caracterizarea pozitivă, existenţa unor legături cu şcoala/grădiniţa şi intenţia declarată de reintegrare. Totuşi, instanţa constată că aceste elemente nu au fost dublate de măsuri concrete apte să asigure preluarea copiilor într-un mediu adecvat (locuinţă stabilă, condiţii materiale şi de îngrijire demonstrabile, implicare constantă şi întreţinere regulată), iar legătura cu copiii a rămas sporadică. În consecinţă, din perspectiva efectelor asupra copiilor, şi conduita pârâtei se înscrie în noţiunea de eschivare de la obligaţiile parentale, în sensul art. 67 alin. (1) lit. a) Codul familiei, or, pîrîta Cebotarean Liubov nu prezentat careva probe ce ar infirma concluzia expusă.

Din declaraţia scrisă a minorului *****rezultă dorinţa expresă de a rămâne în continuare în plasament, împreună cu fraţii, invocând integrarea sa şi sentimentul de siguranţă. (f.d.41).

Instanţa reţine că opinia copilului, având vârsta relevantă, trebuie luată în considerare ca element important al interesului său superior, mai ales în

condiţiile în care este susţinută de date obiective privind stabilitatea mediului de îngrijire actual, or, conform prevederilor art.54 din Codul familiei, copilul are dreptul să-şi exprime opinia la soluţionarea în familie a problemelor care îi ating interesele şi să fie audiat în cursul dezbaterilor judiciare sau administrative, precum şi în cadrul procedurilor notariale. De opinia copilului se ţine cont în mod obligatoriu, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate, dacă aceasta nu contravine intereselor copilului.

Conform art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite la 29 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 2 septembrie 1990), statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţia în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului.

Instanţa constată că, în speţă, ingerinţa (decăderea) urmăreşte un scop legitim – protecţia drepturilor şi bunăstării copiilor – şi este determinată de motive relevante şi suficiente, constând în: persistenţa condiţiilor necorespunzătoare de trai şi lipsa remedierii lor, neexecutarea integrală a planului minimal de reintegrare, contact sporadic şi lipsa întreţinerii regulate, lipsa unei perspective realiste de reintegrare în condiţii sigure într-un termen rezonabil, necesitatea de stabilitate pentru copii, accentuată de nevoile speciale ale minorului*****, integrarea copiilor în mediul de plasament şi opinia minorului *****

În acelaşi timp, instanţa apreciază că menţinerea unei măsuri temporare pe durată nedeterminată ar perpetua instabilitatea şi ar plasa copiii într-o stare de incertitudine incompatibilă cu interesul lor superior. Raportat la criteriile desprinse din jurisprudenţa CEDO, instanţa reţine că măsura este proporţională, întrucât se întemeiază pe o evaluare concretă a situaţiei familiale şi pe constatarea unei eschivări persistente de la obligaţiile parentale, iar interesul copiilor de a avea un cadru durabil de protecţie prevalează.

În urma celor expuse şi în temeiul art. 67 alin. (1) lit. a) şi art. 68 Codul familiei, coroborat cu art. 3 din Convenţia ONU privind drepturile copilului şi cu reperele jurisprudenţiale CEDO privind primatul interesului copilului, instanţa constată întrunirea temeiurilor legale pentru decăderea pârâţilor Cebotarean Liubov şi Cebotarean Mihail din exerciţiul drepturilor părinteşti asupra minorilor*****, ********** şi *****.

În acelaşi context, instanţa judecătorească va explica pârâţilor că, conform art. 70 alin. (1) din Codul familiei, părinţii pot fi restabiliţi în drepturile părinteşti dacă au încetat împrejurările care au condus la decăderea lor din aceste drepturi şi dacă restabilirea în drepturile părinteşti este în interesul copilului.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca împotriva lui Cebotarean Mihail, Cebotarean Liubov privind decădere din drepturi părinteşti.

Se decade din drepturi părinteşti Cebotarean Mihail, născut la 1*****, IDNP ***** domiciliat r-l ***** ***** şi Cebotarean Liubov, născută la *****, IDNP ***** domiciliată r-l ***** or.***** ***** asupra copii minori – fiul*****, născut la ***** INDP ***** fiul ***** născut la ***** IDNP ***** fiul *****, născut la ***** fiul *****, născut la ***** ***** IDNP *****.

Hotărâre poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimişlia.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnat/ Sofia GHIDIRIM

Preşedintele interimar
al Judecătoriei Cimişlia Andrei BRÎNZA

Notă: Hotărîrea motivată este redactată şi semnată de Preşedintele interimar al Judecătoriei Cimişlia, Brînza Andrei, din motiv că în temeiul Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 48/3 din 03 februarie 2026, judecătorul Ghidirim Sofia a fost eliberată din funcţia de judecător de la Judecătoria Cimişlia.